

הט (נצרת) 23962-12-24 - מ. מ. נ' מ. מ.

ה"ט (נצרת) 23962-12-24 - מ. מ. נ' מ. מ. משפחה נצרת

ה"ט (נצרת) 23962-12-24

מ. מ.

נגד

מ. מ.

ע"י ב"כ עו"ד יצחק סולומון ואו אילן כהן

בית משפט לענייני משפחה בנוף הגליל-נצרת

[22.12.2024]

כבוד השופט מחמוד שדאפנה

פסק דין

1. בפניי בקשה לפי הוראות החוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א - 1991 (להלן: "החוק") שהגישה המבקשת (להלן: "המבקשת ו/או האם") ביום 9/12/24 כנגד המשיב שהוא גרושה ואבי ארבעת ילדיהם המשותפים, שלושה ילדים ובת אחת בגילאים, ילד בן 11, ילד בן 9, ילדה בת 8 וילד בן 6 (להלן: "הילדים ו/או הקטינים").
2. במסגרת הבקשה טוענת המבקשת, כי גם בעבר וגם כיום המשיב מתנהל ומתנהג באלימות כלפי הילדים ואף מרבה לקלל ולאיים עליהם. המבקשת מוסיפה, כי בגין אלימות שהפגין המשיב כנגד שניים מהילדים הגישה תלונה במשטרה. המבקשת מציינת, כי גם בעבר היו מקרי אלימות נגד אחד מהילדים והיא נתנה למשיב הזדמנות לתקן את דרכו אך הוא לא הפנים והאלימות נמשכה גם כלפי ילדים אחרים.
3. המבקשת טוענת, כי כיום היא חוששת לשלום הילדים ובפרט בשל האלימות שהמשיב נקט כלפיהם בעבר. המבקשת אף מצהירה בבקשתה, כי בעבר המשיב התנהג באלימות לא רק כלפי הילדים, אלא גם כלפי הוריו ואף נעצר במשטרה למספר ימים. המבקשת מפנה לאירוע שהתרחש ביום 4/12/24. לטענתה, הילדה מסרה לה כי המשיב מקלח אותה וכי הוא נכנס למקלחת וסיבן אותה. המבקשת מתייחסת לאירוע נוסף, שגם כן שמעה מאחד הילדים, בו המשיב הפגין אלימות נגדו. המבקשת ביקשה לערב את לשכת הרווחה ועתרה לקבלת תסקיר בעניין מאחר ולטענתה קיים חשש כי המשיב פגע מינית בילדים.
4. בדיון שנערך במעמד צד אחד ביום הגשת הבקשה חזרה המבקשת על טענותיה והוסיפה, כי הילדה בת 8.5 אומרת לה כי אביה מסבן אותה בעת המקלחת וכי היא מתקלחת לפעמים עם שאר אחיה. עוד מציינת המבקשת, כי בן נוסף סיפר לה שאביו המשיב תפס אותו מהרגל והצוואר וזרק אותו על המיטה. במקרה נוסף ציינה, כי המשיב תפס את הילדה על מנת לגרום לה ליפול מהמיטה. המבקשת ציינה בדיון, כי הילדים הולכים לאביהם המשיב פעם אחת בשבוע בימי רביעי וחמישי ואחרי זה מחמישי עד שבת. המבקשת ציינה כי היא מבקשת משמורת מלאה על הילדים.

5. בסיום הדיון, נעתר ביהמ"ש לבקשת המבקשת והורה על מתן צו הגנה, אשר אוסר על המשיב להגיע לבית מגוריה של המבקשת ב- *** וכן על יצירת כל קשר עם הילדים. עוד הורה ביהמ"ש על קבלת תסקיר מטעם לשכת הרווחה המטפלת וביקש את המלצותיה לעניין הבקשה.
6. בהתאם להחלטת ביהמ"ש, הוגש תסקיר מטעם לשכת הרווחה מיום 12/12/24. במסגרת התסקיר מסרה העו"ס, כי הצדדים מוכרים ללשכת הרווחה משנת 2023 בשל הליך הגירושין המתמשך וכן טענות קודמות של האם על אלימות מצד האב כלפי הילדים. העו"ס מסרה, כי בעקבות הדיווח נחקרו הילדים על ידי חוקרת ילדים אשר דיווחה על התנהגות לא הולמת של האב בנוכחות הילדים. יחד עם זאת מסרה העו"ס כי הילדים לא דיווחו על פחדים או סיכון שהאב מהווה עבורם. העו"ס מסרה, כי לאור תוצאת החקירה, הומלץ על המשך המפגשים בין האב לבין ילדיו כאשר האב התחייב לעבור טיפול במרכז קשר למניעת התמכרות וזאת בשל הדיווחים על שימוש תדיר באלכוהול מצד המשיב.
7. העו"ס ציינה בתסקירה, כי שמעה את שני הצדדים, כאשר המבקשת שבה וטענה, כי שמעה מהילדים, כי אביהם המשיב אליהם כלפיהם וכי היא ראתה סימנים על גופם של הקטינים והיא שמעה מהם על התנהגות אלימה מצדו של המשיב. המבקשת גם שיתפה את העו"ס בעניין סיבונה של הילדה במקלחת ע"י אביה המשיב וזה עורר אצלה חשד לפגיעה מינית בילדה.
8. בשיחת טלפון שהתקיימה בין העו"ס לבין המשיב, הכחיש המשיב כל אלימות פיזית ומינית כלפי הקטינים ולדבריו רק פעם אחת התערב בזמן הריב האלים בין האחים, ועל מנת להפריד ביניהם עשה שימוש בכוח אך ורק עם הילדה. באשר לאירוע של סיבון הילדה במקלחת, מסר כי שם שמפו על ראשה של הילדה כיוון שסירבה לעשות את זה לבד והוא חפף לה את הראש וביקש ממנה לשטוף עם מים בלבד.
9. בהמלצה שניתנה ע"י העו"ס, ובהעדר חקירת ילדים עד ליום הגשת התסקיר, מסרה כי היא מתקשה להעריך מסוכנות בהתייחס לאירועים האחרונים, אולם נוכח היכרות מוקדמת וההמלצה שניתנה בעבר, לא עלה כי האב מהווה סכנה לילדים. יחד עם זאת ועל מנת לנקוט באמצעי זהירות ועד בירור יסודי של הדיווחים האחרונים, לרבות קבלת תוצאות חקירת הילדים, שירותי הרווחה סבורים כי יש לשקול החזרת המפגשים בין המשיב לבין ילדיו למרכז קשר.
10. יש לציין כי בנוסף לתסקיר העו"ס, הוגש לתיק מטעם לשכת הרווחה המטפלת, מכתב המופנה לעו"ס לחוק נוער ובו דיווח על הטיפול וההתערבות בתכנית נתיבים להורות, אשר לה הופנתה המשפחה בשנה שעברה בעקבות הדיווח שהיה. בסיכום המכתב שהועבר נמסר, כי שני ההורים משתפים פעולה עם תכנית הטיפול, מגיעים ומשתפים באופן פתוח, ושניהם אוהבים את הילדים ועושים צעדים לטובתם.
11. המשיב הגיש תצהיר תשובה לבקשה וכן צירף תצהיר מטעם אמו. המשיב שב והכחיש את טענות המבקשת ועתר לדחיית הבקשה על הסף מאחר ולטענתו המבקשת עושה שימוש לרעה בהליכי משפט וביקש לחייבה בהוצאות משמעותיות.

12. המשיב טוען, כי בקשתה של המבקשת באה בתגובה למערכת היחסים שהוא התחיל עם בת זוג חדשה, שלא מצא חן בעיניה, ומאז התחילה המבקשת להפעיל את הקטינים משל אלו היו סוכני מוסד מיומנים האמורים על מסירת דיווחים כאשר הם שבים מהביקורים שלהם אצלו. לטענתו מאז תחילת הזוגיות החדשה שלו, הילדים מדווחים למבקשת על כל צעד ואף עוברים חקירות בשוכם לבית האם.
13. לטענת המשיב, אין זו הפעם הראשונה בה המבקשת עושה שימוש בילדים וכי עשתה אותו הדבר במהלך הליך הגירושין שניהלו הצדדים ואז הטיחו בו כל מיני האשמות שונות מגרונה שלה ולא של הילדים. המשיב מדגיש, כי אין לו שום כוונה לפגוע בילדים וטענותיה של המבקשת בדבר פגיעה מינית בילדים ואלימות פיזית ומילולית מטרתה לפגוע בקשר שלו על הילדים.
14. המשיב משיג על התנהלות האם אשר פוגעת בילדים. המשיב טוען, כי המבקשת אינה דואגת לילדים ומערבת אותם בנושאים שאין צורך לערוב בהן. המשיב טוען, כי הוא מתנהל בצורה לגיטימית כולל גם במצבי לחץ. לטענת המשיב, פתיחת תיק ההוצל"פ כנגד המבקשת היא שגרמה לה להגיש את הבקשה שמעלה ריח של שימוש לרעה בהליכי משפט, כאשר באותו הזמן היא פונה אליו ומתנצלת ואף מציינת כי יש לו יכולות הוריות טובות.
15. המשיב טוען, כי המבקשת פנתה אליו לפני מספר ימים בניסיון סחיטה ודרשה ממנו לוותר על חלקו בדירה המשותפת תמורת סך של 200,000 ₪ וזה מחזק את החשש כי המבקשת לא בוחלת בשום אמצעי להתנהל בצורה כוחנית ומכוערת ובדרך של התשה משפטית המלווה בהרחקת הילדים מאביהם המשיב.
16. בתצהירה של אמו של המשיב, היא מביעה את צערה על כך שהמבקשת מערבת אותה ואת בעלה במערכת היחסים שבינה לבין המשיב. האם מצהירה, כי המבקשת יודעת כמה היא ובעלה אוהבים את הקטינים והיא מדגישה, כי היא אף שמרה על הילדים לאחר שהמבקשת והמשיב התגרשו. האם מכחישה את טענות המבקשת בדבר אלימות כנגד הילדים וכי האשמה כזו הינה מעליבה. האם גם דוחה מכל וכל את טענת המבקשת, כי בנם המשיב נהג כלפיהם באלימות.
17. במסגרת הדיון שנערך ביום 16/12/24 במעמד שני הצדדים וב"כ חזר כל צד על טענותיו. ביהמ"ש ניסה להביא את הצדדים להסכמות, אולם המבקשת סירבה להצעה שהועלתה ע"י ביהמ"ש ועמדה על בקשתה ועל הכרעה בה. במסגרת הדיון נחקרה המבקשת וכן המשיב ואמו.
18. המבקשת אישרה בחקירתה כי האירוע היה ביום 4/12/24 וכי גם לאחר שהבת סיפרה על אירוע המקלחת, שלחה הודעה למשיב וכן שלחה את הילדים שוב למשיב בהתאם לזמני השהות שמתקיימים, חרף טענותיה הקשות כנגד האב.

19. המשיב בחקירתו חזר והכחיש את טענות המבקשת. לעניין אירוע המקלחת הוא אישר, כי לפעמים הילדים רוצים להתקלח ביחד. המשיב לא הכחיש, כי הוא אכן מקלח אותם ובפרט ביום שישי לפני כניסת השבת שכן כולם רוצים להתקלח והוא מתקתק אותם. אמו של המשיב גם כן אישורה כי הוא לפעמים עוזר לילדים במקלחת.
20. אקדים אחרית לראשית ואומר, כי לאחר שעיינתי בבקשה, בתצהיר התשובה של המשיב ושל אמו, תסקיר לשכת הרווחה, ולאחר שנחקרו הצדדים בפני בדיון מיום 16/12/24, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה למתן צו הגנה להידחות. אני קובע, כי לא עלה בידי המבקשת להוכיח, כי המשיב נקט באלימות כנגד הילדים, וכי לא מתקיימים העילות הקבועות בחוק למניעת אלימות במשפחה למתן הסעד המבוקש, ואבאר.
21. תחילה מצאתי לציין ולהדגיש, כי במקרים בהן נטען לאלימות מצד ההורה שאינו המשמורן במהלך זמני שהות, אין בפני ביהמ"ש עדות של הנפגעים, שהם הילדים במקרה שבפני ביהמ"ש. במקרים מסוג אלו לצדדים עמדות מנוגדות ואף קוטביות בכל הקשור לעניין האלימות הנטענת, ולכן יש להיזהר בכל קביעה בעניין זה, בפרט כאשר הצד הטוען לאלימות כלפי הילדים, לא נכח כלל במקום האירוע והוא נסמך בעיקר על דברי הילדים. במקרים אלו, קשה לביהמ"ש להכריע באם דברי הילדים הם אכן דבריהם ומשקפים את התמונה האמתית או שמא דברי הילדים עלו בשל השפעה, ולעיתים אף הסתה, של ההורה המשמורן.
22. נוכח האמור, במחלוקות כאלו, ביהמ"ש נותר עם שתי גרסאות קוטביות, עם מעט מאוד ראיות ישירות, אם בכלל. הקושי הוא אכן להכריע בטענות הצדדים המנוגדות ולקבוע באם אכן מה שנטען אכן התרחש. הקושי להכריע הוא קושי ראייתי, שכן עסקינן בגרסה מול גרסה. גם האמצעים האחרים בהן נעזר ביהמ"ש לשם קבלת תמונה יותר מקיפה, כגון תסקיר לשכת הרווחה, תלונות במשטרה, תיקי החקירה, שמיעת הילדים באמצעות ביהמ"ש, העו"ס או אפוסטרופוס לדין, אין בהן לעזור לביהמ"ש בצורה משמעותית בהכרעה בין שתי הגרסאות הקוטביות של בעלי הדין.
23. במקרה שבפני נטענו טענות של אלימות אלימות פיזית ומינית כנגד הילדים, ולכן ההכרעה הינה מאוד קשה ומרחיקת לכת. שכן כל קביעה, שהמשיב נקט באלימות כלשהי כלפי הילדים, משמעותה הפסקת זמני שהות בינו לבין ילדיו. ביהמ"ש משמש במקרים מסוג אלו את תפקידו כאביהם של הילדים ומי שצריך לדאוג לטובתם ולדאוג לשלומם הפיזי והנפשי. מדובר בהכרעה מאוד קשה בה ביהמ"ש מכריע באם עסקינן בטענות מוצדקות או שמא בעלילה חסרת בסיס מצד ההורה המשמורן שמטרתה למנוע קשר עם הילדים או לזכות ביתרונות במסגרת הליכים אחרים קיימים או עתידיים.
24. לטענת המבקשת האירועים הנטענים התרחשו ביום 4/12/24 בעקבות דברי הילדים, אולם וחרף הטענות הקשות, המבקשת לא פעלה באופן מידי ולא נתנה חשיבות לדברי הילדה וגם לדברי הילד לאירועים הנטענים. ככל והנטען ע"י המבקשת, ממה ששמעה מהילדים, הדאיג אותה וגרם לה לחשש ממשי, כבוד ורציני של פגיעה בילדים, מצופה היה שתפעל בכל דרך אפשרית בצורה מיידית וללא כל דיחוי בפעולות נחוצות, נדרשות ומתחייבות. המבקשת ותחת לטפל בעניין כה חמור ובהאשמות קשות ולפנות בהגשת תלונה למשטרה או לערב את לשכת הרווחה, מחליטה, גם לאחר האירוע הנטען להחזיר את הילדים לאביהם.

25. לשאלת ב"כ המשיב למה לא עשתה כל פעולה נדרשת ומתבקשת מיד לאחר ששמעה את הדברים, ובפרט לאור הטענות הקשות ששמעה מילדיה, ענתה כי "ניסיתי לתת הזדמנות". למבקשת גם לא היה כל מענה בעניין האלימות הקודמת לה טענה במסגרת ההליכים הקודמים שניהלו הצדדים.
26. יש לציין ולהדגיש, כי זו לא הפעם הראשונה שהמבקשת מעלה טענות של אלימות מצד המשיב כלפי ילדיו, אולם גם לאחר האירועים הקודמים, לא ביקשה להפסיק את זמני השהות, נהפוך הוא, היא הסכימה למשמורת משותפת על הילדים, חרף האלימות הנטענת. גם בעניין זה לא היה למבקשת כל מענה ותשובתה לשאלת ב"כ המשיב בחקירתה הייתה שהיא האמינה שהמשיב יהיה מוכן לשמור על הילדים.
27. עוד יש לתהות כיצד אישה שהרגישה שהילדים נמצאים בסכנה ממשית מאביהם מתכתבת עם המשיב, שבוע לפני האירוע הנטען, וכותבת לו משפט כזה, אותו היא לא הכחישה, "בוקר טוב מ.מ, אני מבקשת סליחה על כל הפעמים שפגעתי בך ואני מוחלת בלב שלם. מהיום בע"ה נהיה בשלום". אמירה כזו מטעם המבקשת יש בה מעין הודאה כי כל מה שטענה האם נגדו לא היה נכון והיא מתחרטת ומבקשת את סליחתו.
28. בהודעה נוספת המבקשת שוב פונה למשיב וכותבת לו "יש לנו 4 ילדים מושלמים ביחד וזה לנצח". שוב אמירה כזאת יש בה להפריך את כל טענות המבקשת ולהוכיח ההיפך הגמור ממה שנטען על ידה במסגרת בקשה זו.
29. גם התסקיר אשר הוגש לתיק בהתאם להחלטת ביהמ"ש, אינו מחזק כלל וכלל את גרסת המבקשת. התסקיר גם לא נותן מענה לשתי הגרסאות של הצדדים ולא עוזר לביהמ"ש להכריע בין טענותיהם המנוגדות. בתסקיר, עלה כי, הצדדים מוכרים למחלקת הרווחה מהתנהלות בתיקים קודמים שהיו בשנת 2023 ואין זו הפעם הראשונה שמוגש בעניינם תסקיר וגם אין זו הפעם הראשונה שהמבקשת טוענת לאלימות מצד המשיב כלפי ילדיו. מהאמור בתסקיר עולה, כי עניין האלימות הנטענת לא הוכח, הצדדים המשיכו להתנהל באותה צורה, זמני השהות בין המשיב לבין ילדיו המשיכו להתקיים והמבקשת אף הסכימה למשמורת משותפת על הילדים. העו"ס אף המליצה על מתן טיפול והדרכה להורים ושניהם פנו לטיפול ושיתפו פעולה בקבלת טיפול במסגרת נתיבים להורות.
30. עוד יש לציין ולהדגיש, כי המלצת התסקיר לקיים את זמני השהות בין המשיב לילדיו תחת פיקוח והשגחה, לא התבסס על קבלת גרסת המבקשת, אלא כאקט של זהירות, לאור הטענות שנטענו ועל מנת לאפשר ליחידה החוקרת להשלים את חקירתה ולחקור את הילדים ולשמוע את דבריהם. עם כל הכבוד הראוי איני מקבל עמדה זו של לשכת הרווחה, העובדה כי עד היום, הילדים לא נחקרו, וגם לא המשיב, וטרם נתקבלה תוצאה סופית לחקירה, אינה מצדיקה הפסקת זמני שהות והעברתם של מפגשים תחת פיקוח, דבר שללא כל ספק יגרום לפגיעה בילדים ויחבל בקשר הקיים בין המשיב לבין ילדיו.
31. כמו כן, וכפי שצינתי לעיל, לתסקיר צורף מכתב מהעו"ס לסדרי דין המופנה לעו"ס לחוק נוער ובו דיווח של הטיפול וההתערבות בתכנית נתיבים להורות, אשר לה הופנתה המשפחה בשנה שעברה, וזאת בעקבות תלונה קודמת שעלתה מצד המבקשת כנגד המשיב. בסיכום המכתב שהועבר נמסר, כי שני ההורים משתפים פעולה עם תכנית הטיפול, מגיעים ומשתפים באופן פתוח, ושניהם אוהבים את הילדים ועושים צעדים לטובתם, דבר שללא כל ספק יש בו להעיד כי טענות האלימות לא הוכחו.

32. טענות המבקשת, כי המשיב נהג באלימות פיזית וגם מינית הינם טענות קשות וחמורות, ולכן היה על המבקשת להוכיח טענותיה בראיות חזקות ומוצקות ולא רק בהתאם למבחן הידוע בהליך האזרחי, שהוא מבחן מאזן ההסתברות. לטעמי, ועל מנת לזכות בסעד של הרחקת הילדים, בהסתמך על הטענות שהועלו על ידי המבקשת, יש להטיל על המבקשת נטל מוגבר וכבד יותר ולחייבה להציג ראיות והוכחות ישירות ו/או אובייקטיבית המחזקות ומבססות את טענותיה, בשל חומרת טענות האם.
33. המבקשת טענה, כי היא ראתה סימני אלימות על אחד מהילדים, אולם לא הביאה שום ראיה לטענה זו. המבקשת גם טענה, כי גם בבית הספר ראו את הסימנים, אולם שוב לא דאגה לזמן שום גורם מבית הספר למתן עדות על מנת להוכיח את גרסתה. המבקשת גם לא דאגה לזמן עדים שיתמכו בגרסתה, על אף שהייתה לה אפשרות לעשות זאת. המבקשת לא הביאה שום אסמכתא רפואית, שום תמונה של הסימנים ולא דאגה להביא עדי ראיה, מסיבות השמורות לה, על אף שבנקל יכלה להביא עדים שראו את סימני האלימות על הילד, ובחרה שלא לזמן אף אחד, ובעניין אי זימון עד רלוונטי ההלכה ברורה וידועה.
34. התנהלות המבקשת והשתלשלות האירועים שקדמו להגשת הבקשה, יש בהן אינדיקציה לכך כי המבקשת לא הרגישה שהילדים בסכנה או שהמשיב פוגע בהם פיזית או מינית. המבקשת המשיכה לדבר עם המשיב, פנתה אליו בהודעות מחמיאות, התחרטה על מה שעשתה בעבר ואף ביקשה את סליחתו ומסרה לו כי יש להם ילדים מושלמים. ביהמ"ש תוהה, כיצד בשיא הקונפליקט וההאשמות החמורות והקשות, וסמוך מאוד להגשת הבקשה, פונה המבקשת למשיב ושולחת לו את ההודעות שהיא שלחה ואישרה את משלוחם.
35. עוד יש לציין ולהדגיש, כי בכל הקשור לאלימות הנשקפת לילדים, גרסת המבקשת בעניין זה קרסה. המבקשת לא התנגדה להמשך קיום המפגשים בין המשיב לילדיו, גם לאחר שהילדים סיפרו לה. ישאל השואל, אם האב הוא כל כך מסוכן ומהווה איום וסכנה לילדים, ויש חשש לשלומם של הילדים, כיצד המבקשת מסכימה לאפשר קיום מפגשים בין הילדים לבין האב.
36. במכלול ניתן לקבוע, כי לא עלה בידי המבקשת לבסס באופן הנדרש עפ"י הוראות החוק ולהוכיח את החשש מפני נקיטת אלימות פיזית, מינית או מילולית מצדו של המשיב, או נקיטת כל אמצעי אחר שיש בהם להוות אלימות כמשמעותה בחוק. על המבקשת רובץ נטל הראיה בדבר קיומם של האירועים ואשר מהווים לטענתה בסיס ותשתית לקבלת הצו. על-כן, במקרה שבו לא ניתן לקבוע על-פי עדות המבקשת, שנשמכת אך ורק על דברי הילדים, כי אכן המשיב נקט באלימות כנגד הילדים, ולא הוכח התרחשותם של האירועים הנטענים, ובהעדר כל ראיה התומכת בעדותה, דין הבקשה להידחות.
37. לסיכום, לא התרשמתי מדברי המבקשת, כי קיים חשש כן ואמתי לשלומם של הילדים. לא מצאתי כל תמיכה בטענות המבקשת, ועצם החשש מהטרדות, איומים וחשש לפגיעה מינית, אך ורק על סמך דבריהם של הילדים, אינו מקים עילה למתן צו עפ"י החוק והרחקת הילדים מאביהם המשיב.

38. משקבעתי כי עדות המבקשת אין בה די להוכיח את טענותיה, וכי דבריה וטענותיה אינם משמשים בסיס ראיתי איתן לקביעה כי מתקיימים התנאים הקבועים בחוק למתן צו הגנה, שכן לא הוכחה שום טענה, לא של אלימות פיזית וגם לא אלימות מינית, ולא הוכח כלל וכלל כי המשיב מהווה סכנה גופנית ממשית לילדים, ניתן לקבוע כי המבקשת לא עמדה בנטל המוטל עליה ולא הוכיחה, כי התנהגות המשיב מצדיקה מתן צו בהתאם להוראות החוק.
39. בשולי פס"ד זה, אולם לא בשולי חשיבותם של הדברים, מצאתי לציין, כי עצם דחיית בקשת המבקשת למתן צו הגנה, אין בה לקבוע כי גרסת המשיב הייתה אמינה וצודקת. טענות המבקשת, שנשמעו מפי הילדים, מצריכות חקירה ובירור מעמיק ע"י היחידה החוקרת, לרבות שמיעת הילדים במאצעות חוקר נוער מיד וללא כל דיחוי. דחיית בקשת המבקשת ניתנה, לאור העובדה כי הנטל להוכחת הטענות המועלות בבקשה מוטל על המבקשת, ובנטל זה היא לא עמדה.
40. עוד מצאתי להעיר, כי משמיעת הצדדים עולה כי אכן המשיב מתנהל בצורה לא הולמת עם הילדים ובעיקר בכל הקשור לקילוחם. אין זה מקובל כלל וכלל, כי ילדים בגילם יתקלחו ביחד ויש להבטיח הפרדה מלאה במקלחת, ובפרט עם הילדה. המשיב הודה בעצמו, כי הוא אכן נוטל חלק פעיל במקלחת של הילדים וגם של הילדה ומעשה זה אינו מקובל ואינו ראוי ויש להפסיקו לאלתר.
41. אשר על כן ולאור האמור לעיל, אני מורה על דחיית הבקשה למתן צו הגנה כנגד המשיב האוסר עליו להיות בקשר עם ילדיו. בהתאמה אני מורה על ביטול צו ההגנה שניתן במעמד צד אחד ביום 16/12/24.
42. מאחר ודחיתי את הבקשה, ומאחר ובזמן שיפוטי יקר, כאשר יש לזכור כי ניתן היה למנוע זאת, אילו המבקשת הייתה מקבלת הצעת ביהמ"ש, מצאתי לחייב את המבקשת בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסכום כולל של 5,000 ₪, אשר ישולמו לידי המשיב תוך 30 יום מהיום, ולא, יישא הסכום הפרשי ריבית והצמדה כחוק מיום פס"ד זה ועד התשלום המלא בפועל.
43. המזכירות תעביר פס"ד זה ללשכת הרווחה בעיריית *** אשר מתבקשת לעקוב אחר החקירה המשטרית בעניין תלונת המבקשת ולעדכן את ביהמ"ש בתוצאותיה.
44. המזכירות תסגור את התיק.
- מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.
- ניתן היום, כ"א כסלו תשפ"ה, 22 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.